

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Klášterky a soudců JUDr. Blanky Chlostové a JUDr. M.a Holuba v exekuční věci

oprávněné : **GLENIAS House s.r.o.**, IČO: 04230787
sídlem Wurmova 614/1, 779 00 Olomouc
zastoupená advokátem Mgr. Jakubem Tauferem
sídlem Česká 161/1, 602 00 Brno-město

proti
povinnému: **L. V.**, narozený dne xxx
bytem Xxx, Xxx,

o zaplacení částky 2 000 000 Kč s příslušenstvím

k odvolání oprávněné proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 3. září 2018, č. j. 78 EXE 1471/2017-120

takto:

Usnesení soudu I. stupně se ve výroku I. **mění** tak, že ohledně částky 2 000 000 Kč s úrokem 7% ročně od 25.10.2016 do zaplacení a úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně od 26.3.2017 do zaplacení se exekuce **nezastavuje**, jinak se v tomto výroku **potvrzuje**.

Odůvodnění

1. V záhlaví označeným usnesením soud I. stupně zastavil exekuci vedenou soudním exekutorem Mgr. Janem Mlynaříkem, Exekutorský úřad Jablonec nad Nisou, pod sp. zn. 154 EX 119/17, na základě pověření Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 5. 5. 2017, č.j. 78 EXE 1471/2017-18 (výrok ad I.), povinnému náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok ad II.) a oprávněné uložil povinnost zaplatit na náhradě nákladů exekuce soudnímu exekutorovi Mgr. Janu Mlynaříkovi částku 7 865 Kč do tří dnů od právní moci rozhodnutí (výrok ad III.).
2. Soud I. stupně takto rozhodl o návrhu povinného na zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř., jehož se povinný domáhal s tvrzením, že exekuční titul, jímž je smlouva o zápůjčce ve formě notářského zápisu s přímou vykonatelností, je neplatný, neboť byl sepsán Mgr. O., nikoliv notářkou JUDr. Ostrožlíkovou, finanční prostředky obdržel od firmy ASSISTIA INVEST s.r.o. pana R. ve výši 2 000 000 Kč, jemuž však hned předal 500 000 Kč a měl mu předat též 1 500 000 Kč, což však povinný telefonicky odmítl. Aktuální dluh činí pouze 1 500 000 Kč, povinný jej nebyl schopen splatit, neboť se dostal do problémů s prodejem bytu, byla na něj prohlášena exekuce, došlo k zablokování veškerého jeho majetku a finanční prostředky nebyly poskytnuty oprávněnou, ale firmou ASSISTIA INVEST s.r.o., s níž žádnou smlouvu nesepsal. Povinný uvedl, že soudní exekutor je podle jeho názoru podjatý, neboť k obstarání bytu povinného došlo již dva dny po podpisu smlouvy s kupcem, která byla podepsána dne 15. 5. 2017, a to dne 17. 5. 2017.

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Tomanová.

3. Oprávněná nesouhlasila s návrhem povinného na zastavení exekuce s tím, že podpisu smlouvy byla přítomna notářka JUDr. Ostrožlíková, která notářský zápis sepsala, povinnému bylo poskytnuto plnění ve výši 2 000 000 Kč a je nerozhodné, co povinný s penězi a s panem R. dělal, podle smlouvy o půjčce je povinen oprávněné vrátit částku 2 000 000 Kč spolu s úrokem z prodlení. Oprávněná uvedla, že povinný na sebe podal insolvenční návrh a maří tak dražbu předmětného bytu.
4. Soud I. stupně vyšel ze zjištění, že dne 25. 10. 2016 byl mezi oprávněnou a povinným sepsán notářský zápis se svolením k vykonatelnosti NZ 1033/2016 N 991/2016 a jeho pokračování NZ 1037/2016 N 991/2016, v němž povinný a oprávněná prohlásili, že dne 25. 10. 2016 uzavřeli smlouvu o zápůjčce, v rámci níž oprávněná zapůjčila povinnému částku 2 000 000 Kč a povinný se jí zavázal nejpozději do 25. 3. 2017 vrátit spolu s úrokem ve výši 7 % ročně z dlužné jistiny a pro případ prodlení byly sjednány úroky z prodlení ve výši 0,2 % denně z dlužné částky jistiny za každý den prodlení. Notářský zápis byl sepsán JUDr. Vladimírou Ostrožlíkovou, notářkou ve Dvoře Králové nad Labem na adrese Apolinářská 445/6, Praha 2 - Nové Město a skládá ze dvou částí, kdy v první části dokumentu přistupoval povinný a ve druhé části oprávněná, za niž jednal její jednatel Ing. M. S.. Peněžní prostředky byly povinnému poskytnuty společností ASSISTIA INVEST s.r.o., s níž oprávněná jako příkazce uzavřela jako s příkazníkem příkazní smlouvu dne 25. 10. 2016 a za ni jednal jednatel této společnosti P. R.. Částka 2 000 000 Kč přišla na účet povinného dne 24. 10. 2016 z účtu s názvem ASSISTIA INVEST s.r.o. a povinný dne 26. 10. 2016 zaplatil částku 1 449 000 Kč za odkoupení bytu v privatizaci. Dne 26. 10. 2016 vybral povinný v hotovosti částku 500 000 Kč. Soud I. stupně pak dále vyšel ze zjištění, že ve stejný den jako s povinným uzavřela oprávněná smlouvu o zápůjčce se svědkyní paní D. K. a zároveň též smlouvu o přímé vykonatelnosti ve formě notářského zápisu v kanceláři JUDr. Ostrožlíkové. Soud I. stupně měl za prokázáno, že oprávněná poskytovala v rámci smlouvy o zápůjčce finanční prostředky vícero lidem, nejméně v deseti případech.
5. Soud I. stupně dovodil, že oprávněná uzavírala zápůjčky opakovaně a vystupovala vůči povinnému jako podnikatel vůči spotřebiteli, tedy slabší straně. Postavení povinného při jednání o smlouvě o zápůjčce dne 25. 10. 2016 posoudil v souladu s ustanovením § 555 o. z. podle obsahu jako právní jednání, v němž povinný vystupoval jako spotřebitel a oprávněná jako podnikatel, dovodil proto, že se jedná o smlouvu o spotřebitelském úvěru podle § 1 zákona o spotřebitelském úvěru (dále jen z.s.ú.) uzavíranou pomocí zprostředkovatele. Právní jednání mezi oprávněnou a povinným posoudil jako uzavírání spotřebitelského úvěru a shledal, že oprávněná nedodržela řadu ustanovení zákona o spotřebitelském úvěru, a to zejména informační povinnost podle § 5 z.s.ú., dále § 7, § 9 z.s.ú. a celou řadu dalších. Smlouvu o zápůjčce i exekuční titul hodnotil jako uzavřené v rozporu se zákonem o spotřebitelském o úvěru s tím, že jednáním oprávněné došlo k omezení práv povinného jako spotřebitele.
6. Soud I. stupně hodnotil kontraktační proces při uzavření smlouvy o poskytnutí úvěru s povinným jako spotřebitelem ve stejný den jako byl sepsán notářský zápis přímo v kanceláři notáře tak, že judikatura považuje takové právní jednání za neplatné, neboť na spotřebitele je okolnostmi vytvořen nepřijatelný nátlak. Soud I. stupně dále vyslovil pochybnost o tom, kým byl notářský zápis sepsán, když povinný a dva svědci uvedli, že notářský zápis nebyl sepsán JUDr. Ostrožlíkovou, nýbrž xxx xxx Mgr. O..
7. Soud I. stupně hodnotil úrok z prodlení sjednaný ve smlouvě o zápůjčce i v notářském nápisu ve výši 0,2 % denně z dlužné částky jako zjevně nepřiměřený, zakládající rozpor s dobrými mravy a zakládající neodůvodnitelnou nerovnost v právech a povinnostech účastníků smluvního vztahu. Dále uvedl, že částka, která by takto byla získána, by již po jednom roce činila téměř 3/4 částky jistiny, což hodnotil jako rozpor s dobrými mravy a tak, že taková situace odporuje

sankční funkci tohoto institutu ve smyslu ustanovení § 2 odst. 3 a § 588 o. z., když takové ujednání je pro průměrnou fyzickou osobu, nikoliv sankční, ale likvidační. Soud I. stupně uzavřel, že ve věci je dán důvod pro zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. s tím, že exekuce je nepřipustná z toho důvodu, že došlo k porušení zákonných povinností oprávněné jako podnikatele při poskytování spotřebitelského úvěru, k vysoce nestandardním postupům při uzavírání podkladové smlouvy a sepsání notářského zápisu a v exekučním titulu je obsaženo ujednání, které odporuje dobrým mravům, když veškeré uvedené okolnosti jsou v neprospěch povinného jako spotřebitele.

8. K námitkám povinného, že dluh je pouze ve výši 1 500 000 Kč soud I. stupně uvedl, že povinný si sjednal a obdržel částku 2 000 000 Kč, kterou sice poskytla jiná společnost, než oprávněná, avšak na základě příkazní smlouvy, skutečnost, že notářský zápis je rozdělen na dvě části nemá vliv na jeho platnost. Soud I. stupně uzavřel, že sice shledal důvody podle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. pro zastavení exekuce, není tím však nijak dotčena povinnost povinného zapůjčené peněžité prostředky oprávněné vrátit.
9. Výrok o nákladech exekuce odůvodnil ustanovením § 89 ex. ř., neboť shledal, že zastavení exekuce zavinila oprávněná, je tedy povinna platit náklady exekuce, povinnému však žádné náklady nevznikly. Oprávněné však s odkazem na ustanovení § 89 ex. ř. uložil povinnost zaplatit náklady exekuce soudnímu exekutorovi.
10. Proti tomuto usnesení podala oprávněná odvolání, v němž vytkla soudu I. stupně nesprávné právní posouzení vztahu mezi povinným a oprávněnou s tím, že oprávněná nevystupovala vůči povinnému jako podnikatel a namítla, že soud I. stupně dovodil prvek opakování z toho, že téhož dne jako povinnému poskytla oprávněná zápůjčku též D. K.. Oprávněná zdůraznila, že prvek opakování není naplněn poskytnutím zápůjčky dvěma osobám, nýbrž až soustavným poskytováním peněz třetím osobám za účelem dosažení zisku a dále poukázala na přátelský vztah D. K. k povinnému, jakož i nevěrohodnost výpovědi svědka V. J. N., který má s povinným též blízký vztah. Oprávněná zpochybnila věrohodnost svědka N. taktéž z toho důvodu, že uvedl, že do kasina, odkud se zná s povinným, docházel pracovně jako xxx Febiofestu. Podle oprávněné je téměř vyloučeno, aby partnerem Febiofestu bylo kasino provozující hazard, když jím je například Ministerstvo kultury ČR, Mattoni, Česká televize, PRE, Česká mincovna. Oprávněná odmítla tvrzení V. J. N., že měla zájem navodit u povinného stav nouze. Uvedla, že poskytla povinnému zápůjčku ve výši 2 000 000 Kč a smluvní úrok byl sjednán ve výši 7 % ročně, což je méně, než zákonný úrok z prodlení. Zápůjčku použil povinný na nákup bytu, nelze tak ani uvažovat o navození stavu nouze u povinného za situace, když v České republice se vlastnictví bytu stále považuje za nadstandard a drtivá většina obyvatel bydlí v nájmu. Oprávněná poukázala na to, že částku 2 000 000 Kč poskytla povinnému dne 21. října 2016 bez zajištění, když k sepsu notářského zápisu došlo až následně dne 25. října 2016. Povinný v rámci probíhajícího exekučního řízení na sebe podal dlužnický insolvenční návrh a pohledávku od oprávněné zcela popřel. Oprávněná zdůraznila, že povinný nesplnil svoji povinnost a stále úspěšně bojí proti probíhajícímu exekučnímu řízení.
11. Oprávněná k závěru soudu I. stupně, že smluvní úrok z prodlení ve výši 0,2 % denně z dlužné částky je nepřiměřený pro rozpor s dobrými mravy uvedla, že se jedná o smluvní úrok z prodlení, který si společně sjednaly obě smluvní strany a bylo pouze na povinném, zda dlužnou částku oprávněné včas uhradí, čímž by se úroku z prodlení zcela vyhnul. Oprávněná zdůraznila, že výši smluvního úroku z prodlení 0,2 % denně z dlužné částky za každý den prodlení je třeba považovat za zcela přiměřenou vzhledem k jistině pohledávky a k tomu, že v době poskytnutí zápůjčky tato nebyla nijak zajištěna. Oprávněná k tomu uvedla, že soudy běžně akceptují výši smluvního úroku z prodlení 0,1 % denně z dlužné částky za každý den prodlení, případně smluvní pokutu ve stejné výši a není nezvyklé, aby byla akceptována též výše smluvního úroku z prodlení 0,5 % denně z dlužné částky za každý den prodlení. Soudu I. stupně oprávněná

vytkla, že shledal-li smluvní úrok z prodlení neplatným, měl exekuci zastavit pouze co do této pohledávky, nikoliv jako celek.

12. Oprávněná vytkla soudu I. stupně neodůvodněné zjištění, že zajištění závazku notářským zápisem je neplatné. V této souvislosti poukázala na to, že předmětem zápůjčky bylo přenechání částky 2 000 000 Kč zapůjčitelem vydlužiteli (povinnému), tato částka byla převedena na účet povinného již dne 21. října 2016, notářský zápis smluvní strany uzavřely až 25. října 2016. Notářský zápis tedy nebyl sepsán téhož dne, kdy oprávněná zadala bankovní příkaz k odeslání zápůjčky povinnému. Oprávněná namítla, že je zcela vyloučeno, že by povinný neměl dostatek času promyslet si podmínky zápůjčky a je vyloučeno, že by na povinného byl vytvářen jakýkoliv nátlak, když sepisu notářského zápisu nebyl přítomen nikdo za oprávněnou, oprávněná se dostavila až poté, co bylo v notářském zápisu pokračováno a kancelář notáře je zcela neutrální místo, které stěží může působit povinnému nátlak. Oprávněná poukázala na tu skutečnost, že povinný uznal, že od oprávněné obdržel částku 2 000 000 Kč, nehledá však způsob, jak zápůjčku oprávněné vrátit, naopak vymýšlí způsoby, jak ji nevrátit, a to prostřednictvím návrhu na zastavení exekuce, vlastním insolvenčním návrhem s popřením pohledávky oprávněné či tím, že tvrdí, že notářský zápis nebyl sepsán notářkou osobně, nýbrž jej sepsal nějaký muž. Oprávněná v této souvislosti uvedla, že není zřejmé, proč by na tuto skutečnost neupozornil povinný již při sepisu notářského zápisu a v případě, že by jej skutečně sepisoval Mgr. O., který je notářským kandidátem notářky JUDr. Vladimíry Ostrožlíkové, jistě by tuto skutečnost uvedl v notářském zápisu, neboť by se nejednalo o žádné protiprávní jednání.
13. Oprávněná důrazně odmítla závěr soudu I. stupně, že by se zabývala poskytováním zápůjček, zdůraznila, že není firmou, jejímž předmětem podnikání by bylo poskytování zápůjček, jednalo se o zcela mimořádný případ, kdy si povinný a paní K. půjčili peníze na základě známosti se svědkem slyšeným před soudem I. stupně. Oprávněná navrhla, aby odvolací soud usnesení I. stupně změnil a návrh povinného na zastavení exekuce zamítl, případně usnesení zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení.
14. Povinný namítl, že peníze mu byly půjčeny jiným subjektem, než kterému je má vrátit, když peníze mu půjčil pan R.. Dále poukázal na to, že v kanceláři paní Ostrožlíkové tato nebyla přítomna, přítomen byl xxx xxx a pan R. činil na povinného nátlak. Povinný uvedl, že zápůjčka mu byla poskytnuta na čtyři měsíce a domníval se, že za tuto dobu předmětný byt prodá, aby mohl dluh splatit. Poté, co nabyl předmětný byt a sehnal kupce, nastal problém s tím, že tento kupec byl cizinec a dlouho trvalo, než získal hypoteční úvěr. Než sehnal kupec peníze, uběhla doba čtyři měsíce a prodej předmětného bytu se uskutečnil až 15. 5. 2017, avšak hned 17. 5. 2017 přišla povinnému exekuce. Povinný dále uvedl, že pan R. mu slíbil, že pokud se prodej protáhne, pak za částku 500 000 Kč, kterou mu povinný předal v restauraci za přítomnosti svědka N., nebude pan R. na povinného dávat exekuci. Přesto již dva dny po podpisu smlouvy s kupcem, a to dne 17. 5. 2017 došlo k exekuci na předmětný byt. Povinný zdůraznil, že předal částku 500 000 Kč panu R., ten přesto podal na povinného exekuci. Dále namítl, že nedluží 2 000 000 Kč, ale 1 500 000 Kč. Povinný navrhl, aby odvolací soud usnesení soudu I. stupně potvrdil.
15. Odvolací soud přezkoumal usnesení soudu I. stupně podle § 212 a § 212a o. s. ř. ve spojení s § 52 odst. 1 ex. ř. a odvolání oprávněné shledal důvodným.
16. Odvolací soud vyšel ze zjištění získaných soudem I. stupně v průběhu předchozího řízení. Závěr soudu I. stupně, že finanční prostředky byly povinnému zapůjčeny společností GLENIAS House s.r.o., tedy oprávněnou, shledal odvolací soud správným, byť povinný se mohl domnívat, že finanční prostředky mu byly půjčeny společností ASSISTIA INVEST s.r.o., za niž jednal pan P. R. jako jednatel této společnosti. Ze zjištění soudu I. stupně však vyplývá, že mezi společností ASSISTIA INVEST s.r.o. a společností GLENIAS House s.r.o. byla uzavřena dne 10. 10. 2016 příkazní smlouva mezi oprávněnou jako příkazcem a společností ASSISTIA INVEST s.r.o.

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Tomanová.

jako příkazníkem s tím, že společnost ASSISTIA INVEST s.r.o. jako příkazník se zavázala učinit jménem příkazce a na jeho účet veškerá právní jednání spočívající v uzavření zápůjčky mezi příkazcem tedy oprávněnou jako zapůjčitelem a povinným jako vypůjčitelem, spočívající v uzavření smlouvy o zápůjčce mezi příkazcem jako zapůjčitelem a vydlužitelem tedy povinným, včetně poukázání peněžních prostředků ve výši 2 000 000 Kč na účet vydlužitele L. V., tedy povinného. Povinný tak získal finanční prostředky od oprávněné a té je musí vrátit. Příkazní smlouva mezi oprávněnou a společností ASSISTIA INVEST s.r.o. byla uzavřena v souladu s ustanovením § 2430 a násl. o.z.

17.Soud I. stupně však nesprávně právně posoudil vztah účastníků podle zákona o spotřebitelském úvěru. Mezi oprávněnou a povinným se nejedná o vztah, na nějž by se vztahoval zákon o spotřebitelském úvěru, a to jednak z toho důvodu, že oprávněná nemá ve svém předmětu podnikání poskytování úvěrů a zejména z toho důvodu, že oprávněná s povinným uzavřela smlouvu o zápůjčce podle § 2390 o. z., v rámci níž přenechala jako zapůjčitel povinnému jako vydlužiteli finanční částku ve výši 2 000 000 Kč dne 21. 10. 2016. Z jednání oprávněné aniž jednání povinného nevyplývá, že by se mělo jednat o vztah mezi podnikatelem a spotřebitelem. Zápůjčka byla poskytnuta ve výši 2 000 000 Kč společností GLENIAS House s.r.o. a v této výši je povinný tuto částku povinen vrátit spolu s obchodním úrokem, kterým byl sjednán ve výši 7 % ročně z jistiny. Tvrzení povinného, že částku 500 000 Kč vzápětí předal panu R., který ve smluvním vztahu jednal jménem společnosti ASSISTIA INVEST s.r.o. za oprávněnou GLENIAS House s.r.o. na jeho povinnosti vrátit oprávněné celou zapůjčenou částku 2 000 000 Kč nic nemění. Jednání oprávněné v kontextu s jednáním jednatele společnosti ASSISTIA INVEST s.r.o. vzbuzuje pochybnosti, že mělo dojít k uvedení povinného v omyl v tom směru, že jsou finanční prostředky půjčovány nikoli oprávněnou ale společností ASSISTIA INVEST s.r.o., respektive jejím jednatelem panem P. R.. Rozhodující je však, co je uvedeno ve smlouvě, kterou povinný uzavíral se společností GLENIAS House s.r.o., za niž jednal Ing. M. S. a této společnosti se povinný zavázal finanční prostředky jemu zapůjčené vrátit ve stanovené lhůtě. Soud I. stupně nesprávně posoudil též kontraktní proces, neboť notářský zápis byl sepsán dne 25. 10. 2016, jak vyplývá z tohoto notářského zápisu notářkou JUDr. Vladimírou Ostrožlíkovou pod č. NZ 1033/2016, N 991/2016 za přítomnosti povinného a v tomto notářském zápisu bylo pokračováno téhož dne pod číslem NZ 1037/2016, N 991/2016 a povinný v notářském zápisu potvrdil, že není v tísní ekonomické a jiné, která by byla schopna ovlivnit jeho jednání a prohlásil, že se nenachází ve stavu rozumové slabosti, tísně, nezkušenosti, lehkomyšlnosti, nebo rozrušení, nedopouští se upřednostnění věřitele. Dále je zde uvedeno, že sám navrhl výši úroku i úroku z prodlení, jakož i termín splatnosti dluhu. Odvolací soud shledal dohodu o zápůjčce i oba notářské zápisy platnými z hlediska půjčené částky i smluveného úroku. Ohledně úroku z prodlení však shledal správným závěr soudu I. stupně, který shledal úrok z prodlení ve výši 0,2 % denně z dlužné jistiny, dlužného úroku za každý den prodlení za zjevně nepřiměřený a zakládající rozpor s dobrými mravy a neodůvodnitelnou nerovnost v právech a povinnostech účastníků smluvního vztahu. Úrokem z prodlení ve výši 0,2 % denně z dlužné jistiny, dlužného úroku za každý den prodlení je úrok ve výši 73 % ročně. Přestože si účastníci smluvního vztahu mohou ve smyslu § 1970 o. z. ujednat výši úroku z prodlení odlišně od výše úroku z prodlení stanoveného vládním nařízením, posoudil odvolací soud shodně se soudem I. stupně ujednání účastníků o úroku z prodlení ve výši 73 % ročně podle § 2 odst. 3 o. z. jako ujednání v rozporu s dobrými mravy. Pro posouzení tohoto ujednání jako rozporného s dobrými mravy přihlédl i k dosavadní judikatuře Nejvyššího soudu např. rozhodnutí sp. zn. 33 Odo 1117/2003 a posoudil je v kontextu s ustanovením § 580 odst. 1 o. z.. Důvod neplatnosti se týká pouze části právního jednání, tedy smluveného úroku z prodlení, jedná se přitom o část, kterou lze se od ostatního obsahu oddělit. Neplatnou je pouze tato část dohody o zápůjčce

18.Odvolací soud proto postupoval podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. ve spojení s § 52 odst. 1

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Tomanová.

ex. ř. a usnesení soudu I. stupně změnil ve výroku o zastavení exekuce tak, že exekuce se ohledně částky 2 000 000 Kč s úrokem 7 % ročně od 25. 10. 2016 do zaplacení a úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 26. 3. 2017, tedy ve výši zákonného úroku počínajícího ode dne následujícího po dni splatnosti nezastavuje, jinak zastavení exekuce, tedy ohledně zbývajících částí úroků z prodlení z částky 2 000 000 Kč podle § 219 o. s. ř. potvrdil. Zbývajících výroky o nákladech řízení a nákladech exekuce jsou závislé výroky na výroku o změně usnesení ve vztahu k zastavení exekuce, které nemohou samostatně obstát. Exekuce bude nadále pokračovat a o nákladech řízení a nákladech exekuce bude rozhodnuto v konečném rozhodnutí.

19.K námitce oprávněné, že povinný podal na sebe insolvenční návrh a je proti němu vedeno insolvenční řízení uvádí odvolací soud pouze tolik, že podle § 109 odst. 1 písm. c) zák. č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon, ve vztahu k výkonu rozhodnutí či exekuci, která by postihovala majetek ve vlastnictví dlužníka, jakož i jiný majetek, který náleží do majetkové podstaty, lze exekuci nařídit nebo zahájit, nelze ji však provést a i nadále je účastníkem exekučního řízení povinný. Odvolací soud se proto mohl i po zahájení insolvenčního řízení vůči povinnému zabývat odvoláním proti usnesení soudu I. stupně, kterým soud I. stupně exekuci zastavil.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu I. stupně ve lhůtě dvou měsíců ode dne jeho doručení, avšak jen za splnění podmínek a z důvodů stanovených v § 237 o. s. ř. ve znění od 30. 9. 2017 - jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

Praha 22. ledna 2019

JUDr. Jan Klášterka v. r.
předseda senátu